

عنوان مقاله:

نقش محراب در هنر و معماری اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری ایرانی، اسلامی (سیمای دیروز چشم انداز فردا) (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسن پورباقری - دانشجوی کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد بم

مسعود یوسفی - دانشجوی کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد بم

فهیمه موسوی - دانشجوی دکتری باستان شناسی دانشگاه علوم و تحقیقات تهران، استاد دانشگاه آزاد بم

خلاصه مقاله:

در سرزمین های اسلامی مسجد مهم ترین و با ارزش ترین فضای معماری محسوب می شود، که علاوه بر کارکرد دینی و مذهبی و معنوی همواره از نقش اجتماعی-سیاسی نیز برخوردار بوده است. اهمیت نقش دینی و اجتماعی مسجد موجب شده است که معماران و برخی دیگر از هنرمندان در همه دوره های تاریخی تلاش خود را در راه خلق فضایی مناسب و شایسته برای نیایش صرف کنند. مهم ترین اجزایی که در طراحی و ساخت این بنا همیشه مورد استفاده قرار می گیرند، گنبد، مناره و محراب است، محراب را می توان از نقاط معنوی و مادی و نماد درونی در مساجد دانست، محراب از نوآوری های نخستین معماری دوران اسلامی بوده است، که منشأ آن هنوز محل بحث و گفتگو است. صنعتگران و هنرمندان می کوشیدند تا با همه مهارت و کاردانی خود در ایجاد استحکام و زیبایی و فضای معنوی آن نقشی داشته باشند. و می توان گفت اولین جایگاه تجلی هنر اسلامی، مسجد بوده است. برای کشف نقش محراب در هنر و معماری اسلامی به بررسی مفاهیم هنر مقدس و پس از آن به ارتباط میان معماری و هنر بصری محراب و در پایان به تحلیل محراب و اینکه خلق این اثر توسط معمار از چه جریان فکری نشات می گیرد می پردازیم، تحقیق حاضر به لحاظ دسته بندی بر مبنای هدف، تحقیقی کاربردی است. به لحاظ دسته بندی تحقیقات بر مبنای نحوه گردآوری داده ها، پژوهشی تاریخی-تحلیلی با مطالعه اسناد کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

هنر، معماری اسلامی، مسجد، محراب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/471388>

